Рэкамендацыі па кіраванні рызыкамі, злучанымі з легалізацыяй даходаў, атрыманых злачынным шляхам, фінансаваннем тэрарыстычнай дзейнасці і фінансаваннем распаўсюджвання зброі масавага паражэння

Сапраўдныя рэкамендацыі распрацаваны ў адпаведнасці з абзацам трэцім артыкула 19 Закона Рэспублікі Беларусь "Аб мерах па прадухіленні легалізацыі даходаў, атрыманых злачынным шляхам, фінансавання тэрарыстычнай дзейнасці і фінансавання распаўсюджвання зброі масавага паражэння".

1. Аператар паштовай сувязі павінен выяўляць асноўныя рызыкі, злучаныя з легалізацыяй даходаў, атрыманых злачынным шляхам, фінансаваннем тэрарыстычнай дзейнасці і фінансаваннем распаўсюджвання зброі масавага паражэння (далей - рызыкі), якія ўзнікаюць пры ажыццяўленні фінансавых аперацый, крыніцы іх узнікнення, і ажыццяўляць кіраванне ўласцівымі яму рызыкамі. Асноўныя катэгорыі рызык вызначаны ў пункце 3 сапраўдных Рэкамендацый. Аператар паштовай сувязі мае права ў сваіх лакальных нарматыўных прававых актах даваць іншыя азначэнні асноўных рызык, якія па сутнасці не супярэчаць сапраўдным Рэкамендацыям, вызначаць дадатковыя крыніцы іх узнікнення, а таксама вызначаць дадатковыя рызыкі, уласцівыя яго дзейнасці.

Пры ўстанаўленні працэдур кіравання рызыкамі аператары паштовай сувязі паводзяцца заканадаўствам у сферы прадухілення легалізацыі даходаў, атрыманых злачынным шляхам, фінансавананнем тэрарыстычнай дзейнасці і фінансаваннем распаўсюджвання зброі масавага паражэння.

Падыход, заснаваны на ацэнцы рызыкі, не павінен перашкаджаць аператарам паштовай сувязі ажыццяўляць фінансавыя аперацыі і ўстанаўліваць з кліентамі дзелавыя адносіны. Гэты падыход павінен палягчаць кіраванне патэнцыйнымі рызыкамі адмывання грошай, фінансавання тэрарызму і фінансавання распаўсюджвання зброі масавага паражэння для аператараў паштовай сувязі.

Рызыка ацэньваецца па наступных крытэрыях:

высокая ступень рызыкі:

правядзення пашыранай належнай праверкі кліентаў, дзелавых кантактаў і фінансавых аперацый, для якіх характэрна высокая ступень рызыкі. Прыкладамі ў гэтым дачыненні могуць служыць: замежныя публічныя службовыя асобы, службовыя асобы публічных міжнародных арганізацый, асобы, якія займаюць пасады, уключаныя ў вызначаны Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь пералік дзяржаўных пасад Рэспублікі Беларусь; дзяржавы (тэрыторыя), якая не выконвае рэкамендацыі Групы распрацоўкі фінансавых мер барацьбы з адмываннем грошай (ФАТФ), не ўдзельнічае ў міжнародным супрацоўніцтве ў сферы прадухілення легалізацыі даходаў, атрыманых злачынным шляхам, фінансавання тэрарыстычнай дзейнасці і фінансавання распаўсюджвання зброі масавага паражэння; асобы, вызначаныя ў пераліку

арганізацый і фізічных асоб, якія маюць дачыненне да тэрарыстычнай дзейнасці, фінансуюць тэрарыстычную дзейнасць, распаўсюджваюць або фінансуюць распаўсюджванне зброі масавага паражэння, або якія знаходзяцца пад кантролем такіх асоб і інш;

нізкая ступень рызыкі:

прымяненне спрошчанай схемы праверкі кліентаў (пры гэтым, не адмаўляючыся ад іх правядзення поўнасцю). У якасці прыкладаў нізкай ступені рызыкі можна прывесці міжнародныя паштовыя грашовыя пераводы ў краіны-члены Сусветнага паштовага саюза, якія падпісалі Пагадненне аб паштовых плацежных паслугах і выконваюць патрабаванні ФАТФ.

2. Меры прадухілення легалізацыі даходаў, атрыманых злачынным шляхам, фінансавання тэрарыстычнай дзейнасці і фінансавання распаўсюджвання зброі масавага паражэння (далей – ПАД/ФТ і ЗМП) павінны адпавядаць ацэнцы рызыкі. Для гэтых мэт неабходна распрацаваць сістэму (методыку), якая дазваляе скласці апісанне і даць ацэнку рызыкі.

З тым, каб забяспечыць прымяненне сапраўды абгрунтаванага падыходу, заснаванага на рызыцы, аператар паштовай сувязі павінен вызначыць крытэры ацэнкі патэнцыйнай рызыкі.

Апісанне рызык адмывання грошай, фінансавання тэрарызму і фінансавання распаўсюджвання зброі масавага паражэння ў той ступені, у якой гэта магчыма, уключаючы іх класіфікацыю па профілі кліента ці катэгорыях кліентаў і па паслугах, дазволіць аператарам паштовай сувязі вызначыць і прымяніць адпаведныя меры і механізмы кантролю для зніжэння рызык.

Тым часам як ацэнка рызыкі заўсёды павінна праводзіцца ў самым пачатку фарміравання адносін з кліентам, падрабязнае апісанне профілю рызыкі некаторых кліентаў можа быць складзена толькі пасля правядзення кліентам некалькіх фінансавых аперацый, з прычыны чаго кантроль фінансавых аперацый кліента і рэгулярнае абнаўленне ацэнак рызыкі становіцца асноватворным элементам падыходу. У некаторых выпадках аператарам паштовай сувязі будзе неабходна праводзіць карэкціроўку ацэнкі рызыкі па тым ці іншым кліенту на падставе інфармацыі, атрыманай з кампетэнтных органаў.

3. Прыклады, прадстаўленыя далей, ілюструюць катэгорыі рызык, якія выкарыстоўваюцца на практыцы найбольш часта.

3.1. Геаграфічны рэгіён месца жыхарства (месца знаходжання), месца ажыццяўлення дзейнасці (далей - геаграфічны рэгіён)

Азначэння, прынятага паўсюдна або кампетэнтнымі органамі, якое дазваляла б аднесці тую ці іншую краіну або геаграфічны рэгіён (уключаючы краіну, на тэрыторыі якой аператар паштовай сувязі ажыццяўляе сваю дзейнасць) да катэгорыі высокай рызыкі, не існуе.

Рызыка геаграфічнага рэгіёна ў сукупнасці з іншымі фактарамі рызыкі толькі з'яўляецца дадатковай інфармацыяй, якая характарызуе патэнцыйную рызыку адмывання грошай, фінансавання тэрарызму і фінансавання распаўсюджвання зброі масавага паражэння. Да фактараў, на падставе якіх можна зрабіць выснову аб тым, што краіна ўяўляе сабой больш высокую рызыку, адносяцца наступныя:

санкцыі, дастасаваныя ў дачыненні да краіны, эмбарга або аналагічныя меры, уведзеныя, напрыклад, Арганізацыяй аб'яднаных нацый (далей - ААН). Акрамя таго, пры пэўных абставінах, некаторым краінам, у дачыненні да якіх такія арганізацыі, як ААН, увялі санкцыі або меры, не прызнаныя на міжнародным узроўні, аператар паштовай сувязі, грунтуючыся на фінансавым становішчы ўдзельніка фінансавай аперацыі і характару такіх уведзеных санкцый і

мер, можа аказаць давер;

краіны (тэрыторыі), якія, паводле пэўных крыніц, не маюць адпаведных законаў, нарматыўных актаў і іншых мер, накіраваных на прадухіленне легалізацыі даходаў, атрыманых злачынным шляхам, фінансавання тэрарыстычнай дзейнасці і фінансавання распаўсюджвання зброі масавага паражэння;

краіны, якія, паводле пэўных крыніц, аказваюць фінансавую ці іншую падтрымку тэрарыстычнай дзейнасці і на тэрыторыі якіх устаноўлены факт дзейнасці тэрарыстычных арганізацый;

краіны, якія, паводле пэўных крыніц, характарызуюцца высокай ступенню карупцыі ці іншай незаконнай дзейнасці.

3.2. Рызыка, што ствараецца кліентам

Пры вызначэнні патэнцыйных рызык, якія ствараюцца кліентамі ці пэўнымі катэгорыямі кліентаў, у дачыненні да адмывання грошай, фінансавання тэрарызму і фінансавання распаўсюджвання зброі масавага паражэння, у той ступені, у якой такія рызыкі могуць быць вызначаны, крытычнае значэнне мае распрацоўка агульнай базы апісання рызыкі. Аператар паштовай сувязі, кіруючыся ўласнымі крытэрамі, ацэньвае самастойна, ці ўяўляе той ці іншы кліент высокую рызыку, і які ўплыў на такую ацэнку могуць аказаць фактары зніжэння рызыкі. Ужыванне пераменных рызыкі можа, як зменшыць, так і павялічыць узровень ацэньваемай рызыкі. Да катэгорый кліентаў, чыя дзейнасць можа ствараць рызыку высокага ўзроўню, адносяцца наступныя:

кліенты, якія ажыццяўляюць дзелавыя адносіны або праводзяць фінансавыя аперацыі ў незвычайных абставінах, напрыклад:

частае і невытлумачальнае перасыланне паштовых грашовых пераводаў;

частая і невытлумачальная перасылка паштовых грашовых пераводаў, якая здзяйсняецца ў аб'екце паштовай сувязі, размешчаным рэгіёне краіны, адрозным ад аб'екта паштовай сувязі, які заключыў дагавор з такім кліентам;

кліенты, чыя арганізацыйная структура або характар дзелавых адносін не дазваляюць вызначыць фактычнага ўласніка ці ўладальніка кантрольнага пакета акцый;

вялікая колькасць аперацый, якія здзяйсняюцца за наяўны разлік.

кліенты, якія з'яўляюцца вядомымі палітычнымі дзеячамі.

3.3. Рызыка паслугі

Комплексная ацэнка рызыкі павінна таксама ўключаць апісанне патэнцыйных рызык, якія ствараюцца для аператара паштовай сувязі канкрэтнымі паслугамі. Аператар паштовай сувязі павінен улічваць, што новыя фінансавыя паслугі, змяненне істотных умоў або спосабаў іх аказання, укараненне новых тэхналогій для ажыццяўлення фінансавых аперацый, звязаных з паштовымі грашовымі пераводамі ўяўляюць сабой рызыку. Апісанне рызык паслуг павінны ўлічваць наступныя фактары:

паслугі, якія, паводле вызначэння кампетэнтных органаў або пэўных крыніц, з'яўляюцца патэнцыйна рызыкоўнымі;

паслугі міжнародных паштовых грашовых пераводаў.

3.4. Пераменныя, якія могуць паўплываць на рызыку

Распрацоўваючы сістэму (методыку) ацэнкі рызык, аператар паштовай сувязі можа ўлічыць таксама і пераменныя рызыкі, характэрныя для канкрэтнага кліента ці паслугі.

Такія пераменныя могуць, як павялічыць, так і зменшыць узровень рызыкі, што ствараецца кліентам ці фінансавай аперацыяй, і складаюцца з:

мэта правядзення фінансавай аперацыі або ўстанаўлення дзелавых адносін, якая можа паўплываць на ацэнку рызыкі;

сума правадзімай фінансавай аперацыі.

Занадта буйныя сумы фінансавых аперацый у параўнанні з аб'ёмамі сродкаў, характэрных для аналагічных відаў дзейнасці, могуць сведчыць аб тым, што кліента, які не адносіцца ні па якіх іншых параметрах да катэгорыі высокай рызыкі, усё ж варта аднесці да гэтай катэгорыі. Аналагічным чынам, калі кліент не аперыруе буйнымі сумамі па фінансавых аперацыях, аператар паштовай сувязі можа разглядаць такога кліента як кліента з нізкім узроўнем рызыкі, нягледзячы на тое, што па іншых параметрах яго можна было б аднесці да катэгорыі высокай рызыкі.

Частата дзелавых кантактаў або працягласць дзелавых узаемаадносін. Працяглыя, стабільныя дзелавыя ўзаемаадносіны, якія суправаджаюцца частымі дзелавымі кантактамі з кліентам, з пункту гледжання рызыкі адмывання грошай уяўляюць сабою меншую рызыку.

4. Кантроль над сітуацыямі з высокай ступенню рызыкіАператар паштовай сувязі павінен прымяняць адпаведныя меры ўнутранага кантролю для зніжэння патэнцыйных рызык адмывання грошай, што ствараюцца тымі кліентамі, якія былі аднесены да катэгорыі высокай рызыкі па выніках прымянення аператарам паштовай сувязі падыходу на аснове ацэнкі рызык. Да такіх мер унутранага кантролю адносяцца:

рэгулярнае распаўсюджванне інфармацыі ў рамках аб'ектаў паштовай сувязі аператара паштовай сувязі аб кліентах і паслугах, якія ствараюць высокую рызыку для ажыццяўлення дзейнасці;

прымяненне пашыраных мер належнай праверкі кліентаў у рамках індывідуальнага падыходу да кліента;

увядзенне патрабавання аб зацвярджэнні дазволаў на правядзенне фінансавай аперацыі або ўстанаўленне дзелавых узаемаадносін кіраўніцтвам больш высокага ўзроўню;

увядзенне мер пашыранага кантролю фінансавых аперацый;

прымяненне пашыраных мер бягучага кантролю і больш частае правядзенне аналізу дзелавых узаемаадносін.

Адны і тыя ж меры кантролю могуць прымяняцца да розных крытэрыяў рызыкі, аператар паштовай сувязі можа не распрацоўваць спецыяльныя меры кантролю для кожнага асобнага крытэрыю рызыкі.

5. Ужыванне падыходу на аснове ацэнкі рызык

5.1 Меры па належнай праверцы кліентаў і індывідуальны падыход да кліентаў.

Задачай мер па належнай праверцы кліентаў і методыкі індывідуальнага падыходу да кліента з'яўляецца прадастаўленне аператару паштовай сувязі абгрунтаваных доказаў, якія пацвярджаюць, што ён мае дастатковыя звесткі аб кліенце і з пэўнай доляй упэўненасці можа прагназаваць віды дзейнасці і віды фінансавых аперацый, якія можа ажыццявіць такі кліент. Працэдуры аператара паштовай сувязі павінны ўключаць у сябе:

своечасовую ідэнтыфікацыю кліента, уключаючы верыфікацыю, атрыманых даных;

адпаведныя меры, заснаваныя на ацэнцы рызыкі, неабходныя для ідэнтыфікацыі беніфіцыярных уладальнікаў і праверкі такой ідэнтыфікацыі;

збор неабходнай дадатковай інфармацыі, што забяспечвае больш глыбокае разуменне становішча кліента і яго дзейнасці, уключаючы прагназаванне характару і аб'ёмаў мяркуемых фінансавых аперацый.

Пачынаючы сваю дзейнасць у гэтым напрамку, аператар паштовай сувязі, у першую чаргу, павінен ацаніць рызыку, злучаную з тым ці іншым кліентам, улічваючы ўсе магчымыя пераменныя рызыкі, перш чым будзе прынята канчатковае рашэнне. Аператар паштовай сувязі павінен распрацаваць індывідуальныя меры па належнай праверцы кліентаў для кожнага кліента. Да такіх мер адносяцца:

стандартныя меры па належнай праверцы, якія прымяняюцца да ўсіх кліентаў;

спрошчаныя меры праверкі, якія прымяняюцца замест стандартных мер у дачыненні да кліентаў, якіх можна аднесці да нізкага ўзроўню рызыкі ў сілу таго, што:

кліент з'яўляецца фізічнай асобай, асноўнай крыніцай даходаў якой з'яўляецца заработная плата, пенсія ці сацыяльныя дапамогі, якія паступаюць з пэўных, устаноўленых крыніц, і аб'ёмы фінансавых аперацый адпавядаюць узроўню даходаў;

фінансавыя аперацыі здзяйсняюцца ў невялікіх аб'ёмах і адносяцца да аднаго тыпу.

Пашыраныя меры па належнай праверцы могуць прымяняцца ў дачыненні да кліентаў, якія прадстаўляюць больш высокую рызыку. Такое заключэнне можна зрабіць на падставе віду дзейнасці кліента, формы ўласнасці, прагназуемага і фактычнага аб'ёму і тыпу фінансавых аперацый, уключаючы аперацыі з краінамі, якія адносяцца да высокай рызыкі, або з тымі, хто вызначаны як краіны высокай рызыкі дзеючым заканадаўствам.

5.2. Маніторынг кліентаў і іх фінансавых аперацый

Асноўнай мэтай маніторынгу ў рамках сістэмы, заснаванай на ацэнцы рызыкі, з'яўляецца рашэнне праблем, якія стаяць перад усім прадпрыемствам у цэлым, выкарыстоўваючы вынікі аналізу асноўных рызык, атрыманыя кожным структурным падраздзяленнем аператара паштовай сувязі.

Маніторынг у рамках падыходу, заснаванага на ацэнцы рызыкі, дазваляе аператару паштовай сувязі разлічыць парогавыя значэнні для грашовых сродкаў, якія перасылаюцца, і іншых параметраў. Шэраг сітуацый і парогавых значэнняў, вызначаных для данай мэты, неабходна рэгулярна пераглядаць з пункту гледжання іх адпаведнасці ўстаноўленым узроўням рызыкі. Акрамя таго, аператары паштовай сувязі павінны таксама рэгулярна правяраць розныя сістэмы і працэсы на іх адпаведнасць бягучаму стану.

Вынікі маніторынгу павінны заўжды адлюстроўвацца ў дакумэнтацыі.

5.3. Паведамленне аб падазроных аперацыях

Паведамленні аб падазроных аперацыях з'яўляюцца крытычным фактарам, які вызначае здольнасць аператара паштовай сувязі прымяняць фінансавую інфармацыю для супрацьдзеяння адмыванню грошай, фінансаванню тэрарызму і фінансаванню зброі масавага распаўсюджвання.

Парадак, які рэгламентуе перадачу інфармацыі такога роду ў орган фінансавага маніторынгу, вызначаны ў заканадаўстве па ПАД/ФТ і ЗМП, які патрабуе ад аператара паштовай сувязі паведамляць аб усіх падазроных аперацыях.

Прымяненне падыходу, заснаванага на ацэнцы рызыкі, павінна быць накіравана на выяўленне непасрэдна падазронай дзейнасці з выкарыстаннем звестак, прадстаўленых кампетэнтнымі органамі. Таксама, аператар паштовай сувязі павінен рэгулярна ацэньваць адпаведнасць прымяняемай сістэмы выяўлення падазронай дзейнасці і справаздачнасці па ёй.

5.4. Навучанне і тлумачальная работа

Важна, каб супрацоўнікі аператара паштовай сувязі праходзілі адпаведны і дастатковы курс навучання па мерах ПАД/ФТ і ЗМП. Выкананне абавязацельстваў у дачыненні да эфектыўнага кантролю ПАД/ФТ і ЗМП залежыць і ад навучання персаналу, і ад правядзення з ім тлумачальнай работы. Таму мерапрыемствы ў гэтым кірунку павінны ахапляць усіх супрацоўнікаў прадпрыемства такім чынам, каб яны азнаёміліся хаця б з агульнай інфармацыяй па заканадаўстве, прававому рэгуляванню і ўнутранай палітыцы ў дачыненні да ПАД/ФТ і ЗМП.

Аператар паштовай сувязі ацэньвае ўласны персанал і наяўныя рэсурсы, і праводзіць праграмы навучання па ПАД/ФТ і ЗМП, якія задавальняюць наступным патрабаванням:

навучальныя праграмы павінны быць арыентаваны на круг абавязкаў, якія выконваюцца слухачамі праграмы (непасрэдныя кантакты з кліентамі ці апрацоўка фінансавых аперацый);

навучальныя праграмы павінны ўлічваць узровень дэталізацыі (адказныя службовыя асобы, персанал, які працуе са складанымі паслугамі ці з паслугамі, якімі кіруюць самі кліенты);

перыядычнасць правядзення курсаў навучання павінна адпавядаць узроўню рызыкі, які характэрны для аператара паштовай сувязі;

сістэма праверкі ведаў павінна адпавядаць узроўню дэталізацыі навучання.

6. Сістэма ўнутранага кантролю

Для забеспячэння сапраўднай эфектыўнасці прымянення падыходу, заснаванага на ацэнцы рызыкі, увесь працэс павінен быць інтэграваны ў сістэму ўнутранага кантролю аператара паштовай сувязі.

Кіраўнікі вышэйшага звяна нясуць поўную адказнасць за тое, каб структура ўнутранага кантролю была дастаткова эфектыўнай і прадугледжвала, акрамя іншага, маніторынг падазроных аперацый і паведамленне аб іх у орган фінансавага маніторынгу.

Поспех прымянення падыходу ў значнай ступені залежыць ад здольнасці кіраўнікоў

вышэйшага звяна ўзначаліць дзейнасць па ПАД/ФТ і ЗМП і прыняць у ёй самы актыўны ўдзел.

Кіраўнікі вышэйшага звяна павінны сфарміраваць культуру выканання патрабаванняў, што дазволіць гарантаваць няўхільнае выкананне персаналам палітыкі аператара паштовай сувязі, працэдур і працэсаў, якія маюць сваёй мэтай зніжэнне і кантроль рызык.

Акрамя іншых патрабаванняў унутранага кантролю, характар і вобласць ужывання кантролю ў дачыненні ПАД/ФТ і ЗМП залежыць ад шэрага фактараў, якія ўключаюць:

паслугі, якія аказваюцца аператарам паштовай сувязі, уключаючы геаграфічны ахоп;

тыпы кліентаў і віды паслуг;

выкарыстоўваемыя каналы распаўсюджвання паслуг;

рызыка, характэрная для кожнай фінансавай аперацыі аператара паштовай сувязі;

аб'ём паслуг, ажыццяўляемых аператарам паштовай сувязі і з дапамогай іншых безасабовых спосабаў доступу.

Структура ўнутранага кантролю павінна забяспечваць:

кантроль за фінансавымі аперацыямі, якія з'яўляюцца найбольш уразлівымі з пункту гледжання іх верагоднага выкарыстання асобамі, звязанымі з адмываннем грошай і іншай злачыннай дзейнасцю;

рэгулярны перагляд працэсаў аналізу рызык і кіравання, грунтуючыся на становішчы, у якім аператар паштовай сувязі ажыццяўляе сваю дзейнасць, а таксама яго палажэння на рынку;

назначэнне адной або некалькіх асоб з кіруючага складу, у тым ліку ў аб'ектах паштовай сувязі, адказных за выкананне патрабаванняў, прадугледжаных у дачыненні да ПАД/ФТ і ЗМП;

выкананне патрабаванняў, датычных ПАД/ФТ і ЗМП, і своечасовы перагляд такіх патрабаванняў;

увядзенне ў дзеянне адпаведных схем кантролю да ўкаранення новых паслуг;

інфармаванне кіраўніцтва вышэйшага звяна аб ініцыятывах, прадпрынятых для мэт выканання патрабаванняў, выяўленых недахопаў па выкананні патрабаванняў, аб прынятых мерах па ўстараненню такіх недахопаў і аб перададзеных паведамленнях аб падазроных фінансавых аперацыях;

упор на выкананне ўсіх патрабаванняў, прадугледжаных заканадаўчымі нормамі, у дачыненні да вядзення справаздачнасці і інфармавання органа фінансавага маніторынгу аб падазроных аперацыях, выкананне патрабаванняў па ПАД/ФТ і ЗМП, і своечасовы перагляд патрабаванняў пры ўвядзенні новых заканадаўчых патрабаванняў;

ужыванне палітыкі, заснаванай на ацэнцы рызыкі, па належнай праверцы кліентаў, фінансавых аперацый і паслуг, у залежнасці ад неабходнасці (палітыка лімітавых сум па фінансавых аперацыях або палітыка ўзгаднення дзеянняў з кіраўніцтвам);

своечасовае выяўленне фінансавых аперацый, інфармацыя аб якіх павінна перадавацца ў орган фінансавага маніторынгу, а таксама састаўленне неабходных справаздач належным чынам;

належны нагляд над супрацоўнікамі, якія здзяйсняюць фінансавыя аперацыі, састаўляюць справаздачы, санкцыянуюць прымяненне льготных рэжымаў у дачыненні да кліентаў, ажыццяўляюць маніторынг падазронай дзейнасці або выконваюць іншыя функцыі ў рамках дзейнасці па ПАД/ФТ і ЗМП, прымяняемай аператарам паштовай сувязі;

распрацоўку службовых інструкцый, якія прадугледжваюць абавязковае выкананне патрабаванняў па ПАД/ФТ, а таксама ацэнку паказчыкаў працы адпаведнага персаналу;

навучанне персаналу.

Source URL:
https://mpt.gov.by/kantrolnaya-dzeynasc/rekamendacyi-pa-kiravanni-ryzykami-zluchanymi-z-legalizacyyay-dakhodau